

Aynur QAFARLI,
Azərbaycan Dövlət
Pedaqoji Universiteti

a °E1976@ E°.

MƏNİM SƏNDƏN BAŞQA YOLUMMU QALIB

Mənim durnalara qoşulub daha,
Uçmağa qanadım, qolummu qalıb?
Buludu ağlamış göy üzünü kimi,
Bilmirəm boşummu, dolummumu qalıb?

Ziyanı çox oldu daim nəfimdən,
Yoxdur soraq tutan daha kefidən,
Fələk elə vurub dörd tərəfidən,
Budandım, sağımı, solummumu qalıb?

Hicrana yastığam, dərdə döşəyəm,
Sındırma, kövrəyəm, qəlbi şüşəyəm,
Tufanda, çovğunda bir bənövşəyəm,
Başımın üstündə kolummu qalıb?

Elə ucuzlaşmış, ömür bir «şahı»,
Düzəlmir, könlümün sınıbdır şaxı.
İlahi, mən necə var olum axı,
Bir də var olmağa «ol»ummumu qalıb?!

Aynuram, demədi həyat «can» mənə,
Yetməzmi bu sınaq, imtahan mənə,
Hardasan, yaz göndər bir ünvan mənə,
Mənim səndən başqa yolummu qalıb?

BİR AZ RUHUMA RUH VER

Xeyli vaxtdır pozulub,
Saçlarımla tumarı.
Tamam qəmginləşibdir,
Gözlərimin xumarı.

Hərərət ver cismimə,
Yaza çıxım bu qışı.
Əllərinlə ütülə,
Alnımdakı qırışı.

Bir az ruhuma ruh ver,
Səmaları dolansın.
Sürəcəyim ömrümə,
Sənli illər calansın.

Nəfəsim öləyib,
Əllərim sə buz kimi.
Gəlsən, gəldiyin yolu,
Yalayaram duz kimi.

Nəfəsinlə ərit gəl,
Buzumu, qırovumu.
Qoyma sönüb qaralsın,
Yelpiklə alovumu.

Yelpiklə ki, yanıq mən,
Məhəbbətin oduna.
Yetiş bu Aynur adlı,
Sevənin imdadına.

NARAHATLIQ

Ayağım yerim başqa tərəfə,
Dönüb sən tərəfə meyillənirəm.
Küçə uşağına dönmüşəm artıq,
Gəlib məhləndə veyillənirəm.

Dəlirlik danışmış özüm-özümə,
Özüm də bilmirəm hara gedirəm.
Bir yerdə durmağa tutmur qərarım,
O başa, bu başa var-gəl edirəm.

Xəyallar alıbdır məni cənginə,
Sanki gözü koram, qulaqları kar.
Söylədi küçəni süpürən qadın:
«Ay bala, kənar dur, sənə toz olar».

Kənardan boylanıb gülür kimisi,
Kimisi kövrəlib acıyır mənə.
Qalmışam taleyin sıxıntısında,
Sanki həyat olub mənə məngənə.

Biz onu bilmərik, bir Allah bilir,
Hansımız nahaqdır, hansımız haqdır.
Əgər həsrətinlə ölsəm, ruhum da,
Mənimlək narahət yaşayacaqdır.

ÇÖZƏLƏNİR XATİRƏLƏR ELƏ HEY...

Oyanıram gözlərimi yumantək,
Çırpınırım, vurnuxuram yataqda.
Xatirələr çözlənir yumaqtek,
Yuxum gəlmir heç cür soyuq otaqda.

Ürəyimi oynadırlar top kimi,
Hicran qovur, kədər vurur, qəm tutur.
Ağrıların daşa dəymiş eşqimin,
Qucağında isti-isti dəm tutur.

Bir sərçə var pəncərəmin torunda,
Dimdiyini döyəcəyəm aynaya.
Qovruluram ayrılığın qorunda,
Hirsələnirəm səndən başqa hamıya.

Çözlənir xatirələr elə hey...
Ürəyimdə bir dan yeri sökülür.
Daş kimiyəm, ayağım key, əlim key,
Çöldə külək tənhalıqdan hönkürür.

Birdən-birə unutmazdın bəs, sən aa...
Səndən necə qalıq qalıb ürəyim.
Göz yaşıyla dəniz olmur bu səhra,
Susuzluqda balıq qalıb ürəyim.

Dörd tərəfdən sıxır məni divarlar,
Uçub qəfil tavan gəlir üstümə.
Əllərimdən qopub gedir avarlar,
Əcəl kimi havan gəlir üstümə...

NƏ DİLİM, DİLİM

Bir qovun istədim yar bostanından,
Nə bütövü gəldi, nə dilim, dilim.
Yara gözəl baxdım, gözəl danışdım,
Nə gözümlə yoruldu, nə dilim, dilim!

Yar gərək könlünü peşkəş edəydi,
Etmədi, bilmədim fikri nədəydi?
Mən yazıq nə dedim qəlbinə dəydi,
Doğrana bu dilim nə dilim-dilim!

Elə yar istədim mənə bab ola,
Könlü açılmamış bir kitab ola,
Alışmış yanmağa məndə tab ola,
Nə içim göynəyə, nə dilim, dilim.

GEDƏN GETDİ DALĞALARA QARIŞDI

Həsrətdən qovrulmuş kəsin, özünü daş-
lara vurub, ilan kimi qıvrılan kəsin, əzab-
ları oyaq olur gecələr. Göz yaşları qan
rəngində taleyinə boyaq olur gecələr.
Küləklər, tufanlar düynələnir qaşlarında.
Xatirələri islanıq payızın solğun yağışla-
rında. Yorur onu fikirlər, yorur onu gör-
düyü yuxular. Dərdini göy üzünə duydu-
ra bilsə ulduzlar yıxılır. Gözlərində ayrı-
lığın kölgəsi, qəlbində sağalmayacaq ya-
raların bəlkəsi. Gedən getdi, dalğalara
qarışdı. Gecənin qaranlığı qapadı gözlə-
rini. Yollara səp, ürəyim, bəyaz çiçəklə-
rə bənzəyən sözlərini. Bir eşqin yorğun-
luğu var həsrətdən qovrulmuş kəsin canın-
da. İlahi, heç nə bilmirəm, günahkaram
yanında.

HƏSRƏT

Həsrət çəkən gözlərim,
Yaş tökəcəm, gəlməsən.
Tanrı göydən başıma,
Daş tökəcəm gəlməsən.

Mənim ahım içimi,
Odum səni yandırır.
Öz varlığım özümü,
Adım səni yandırır.

Qulağına səs gələr,
Səs olmayan yerdə də.
Nə bir canlı, nə də bir,
Kəs olmayan yerdə də.

İçindəki inadın,
Daim göynədən səni.
Xəyallar canavartək,
Dağıdardı-didərd səni.

Mən bilirəm, sevir sən,
Məni dünyalar qədr.
Canım çıxar dözərdəm,
Olsa da min dərd-kədərd.

Dilim gəlməz qarğıyam,
Dərd səndən uzaq olsun.
Gəlsən də, gəlməsən də,
Təki canın sağ olsun.

Yuxuda gördüm ki, çəmənlikdəyəm,
Bağlayıb güllərdən dəstə gəzirəm.
Quş kimi uçuram hey səmalarda,
Pənbə buludların üstə gəzirəm.

Təzəcə çatmışam sevən yaşına,
Soyuq su qatmayıb kimsə aşına,
Eşqin şərbətini çəkib başıma,
Dönüb duyğuları məstə, gəzirəm.

Qorudum özümü fitnədən, feldən,
Mən sözdən-söhbətdən, ağızdan, dildən,
Ayıldım gördüm ki, enmişəm zildən,
Yenə də həmin ki pəsdə gəzirəm.

Sevinci duyarmı könlü şəfəsiz,
Ömrüm olmadı heç cövrü-cəfasız,
Hardasan, hardasan, sən ey vəfasız,
Hardasan, qulağı səsdə gəzirəm.

Taledir, qismətdir, neyləyim ki, mən,
Sevinc birdən gəlir, dərd isə mindən,
Könlümdə biri var, onun dərdindən,
Aynuram, ürəyi xəstə gəzirəm.

GÖRÜŞ YERİMİZƏ

«ƏLVIDA» DEDİM

Mən səni yormadım suallar ilə,
«Bəsindir son nöqtə, son nida», – dedim.
Yağışlı bir gündə göz yaşlarımla,
Görüş yerimizə «əlvida», – dedim.

Hər axşam yuxumun qonağı idin,
Gözümdə gördüyüm uyğular öldü.
Qurudu yarpağı yaşıl sevdalar,
Sənə bəslədiyim duyğular öldü.

Görüşdük, ayrıldıq səksəkələrlə,
Dözmədik bir ovuc çovğuna, qara.
Səni üşüməyə qoymaz heç daha,
Mənim qəlbimdəki bu isti yara.

Bitdi bu sevgi də, bitdi qəfildən,
Ağlıma gəlməzdi yoraram səni.
Nə vaxtsa, qayıdıb yadına düşsəm,
Arayıb-axtarma, qıraram səni.

Mən səni yormadım suallar ilə,
«Bəsindir son nöqtə, son nida», – dedim.
Yağışlı bir gündə göz yaşlarımla,
Görüş yerimizə «əlvida», – dedim.